

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Jachury a soudkyň Mgr. Jitky Stíbralové a Mgr. Zdeňky Burdové v exekuční věci

oprávněné: **POROS COMPANY s.r.o.**, IČO 24266213
sídlem Vyšehradská 1349, 128 00 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Janem Matesem, LL.M.
sídlem Velvarská 1701/25, 160 00 Praha

proti
povinné: **Rosebary Capital & Investments a.s.**, IČO 08516332
sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1

o odklad exekuce vedené pro 2 000 000 euro s přísl.,

k odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soud pro Prahu 1 ze dne 5. 12. 2025
č. j. 49 EXE 4288/2025-122,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **mění** tak, že **exekuce se** co do způsobu provedení exekuce příkázáním pohledávky povinné z účtu č. xxx, č. xxx, č. xxx, č. xxx u peněžního ústavu Česká spořitelna a.s., IČ: 45244782, na základě exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Milana Usnula, Exekutorský úřad Praha 9, ze dne 27. 11. 2025, č.j. 098 EX 00850/25-016, do právní moci rozhodnutí soudu o částečném zastavení exekuce v rozsahu exekučního příkazu č.j. 098 EX 00850/25-016 ze dne 27.11. 2025 **neodkládá**.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně jako soud exekuční napadeným usnesením rozhodl tak, že odložil exekuci co do způsobu provedení exekuce příkázáním pohledávky povinné z účtů u České spořitelny, a.s., a to na základě exekučního příkazu soudního exekutora ze dne 27. 11. 2025, č. j. 098 EX 00850/25-016, do právní moci rozhodnutí soudu o částečném zastavení exekuce v rozsahu uvedeného exekučního příkazu. Rozhodnutí exekuční soud po rekapitulaci stavu řízení odůvodnil zejména tím, že z podnětu třetí osoby (společnosti KARSIT s.r.o.), který byl soudu doručen podle § 266 odst. 2 o. s. ř., přezkoumal věc v rozsahu napadeného exekučního příkazu. Třetí osoba doložila potvrzením peněžního ústavu, že postižené účty jsou v jejím vlastnictví, nikoli ve vlastnictví povinné. Exekuční soud proto vyšel z toho, že předmětné účty, které byly exekučním příkazem postiženy jako majetek povinné, mohou být postiženy neoprávněně. Exekuční soud vyložil, že podle § 52 odst. 1 exekučního řádu se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, včetně § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., podle něhož je výkon rozhodnutí nepřipustný, je-li zde jiný důvod, pro který jej nelze provést. Současně odkázal na § 266 odst. 2 o. s. ř., který umožňuje odklad provedení výkonu rozhodnutí i bez návrhu, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven, a na § 269 odst. 1 o. s. ř. Na základě předloženého potvrzení o vlastnictví účtů exekuční soud dovodil pravděpodobnost, že exekuce bude v uvedeném rozsahu zastavena, neboť exekuci lze vést pouze na majetek povinné. Pokud jsou účty ve vlastnictví třetí osoby, je exekuce v tomto rozsahu nepřipustná ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu. Z těchto důvodů exekuční soud exekuci podle § 266 odst. 2 o. s. ř. odložil až do pravomocného rozhodnutí o částečném zastavení exekuce. Exekuční soud zároveň uvedl, že dosud nemá k dispozici další exekuční příkazy označené podnětem třetí osoby (č. j. 098 EX 00850/25-021

a č. j. 098 EX 00850/25-022), a proto o odkladu exekuce v jejich rozsahu nerozhodoval; tímto podnětem se však bude dále zabývat z úřední povinnosti.

2. Proti usnesení podal včasné a přípustné odvolání oprávněný s tím, že namítá, že exekuční soud založil své rozhodnutí na nesprávných a neúplných skutkových zjištěních, když bez provedení dokazování převzal tvrzení společnosti KARSIT s.r.o. a vycházel pouze z potvrzení banky o vedení účtů, aniž by zkoumal právní titul či skutečné dispoziční oprávnění povinné k peněžním prostředkům. Oprávněný dále namítá, že soud zcela opomenul pachtovní smlouvu ze dne 19. 12. 2023, z níž vyplývá, že bankovní účty a peněžní prostředky tvoří součást propachtovaného závodu, který povinná nabyla zveřejněním smlouvy ve sbírce listin podle § 2350 odst. 1 OZ. Podle odvolatele proto soud nesprávně posoudil otázku vlastnictví a zaměnil formální vedení účtů u banky s rozhodným majetkovým právem. Namítá rovněž procesní pochybení, zejména že exekuční soud nedal oprávněnému možnost se k tvrzením třetí osoby vyjádřit, čímž porušil zásadu kontradiktornosti a rovnosti zbraní, a že nesprávně přiznal procesní legitimaci třetí osobě, která podle § 36 e. ř. není účastníkem řízení a nemůže podávat návrh na odklad či zastavení exekuce. Oprávněný rovněž tvrdí, že soud překročil meze přezkumu podle § 266 odst. 2 o. s. ř., neboť namísto posouzení pouhé pravděpodobnosti zastavení exekuce předjímal hmotněprávní závěry o vlastnictví majetku. Oprávněný dále vytýká soudu, že závěr o „pravděpodobnosti zastavení exekuce“ není nikterak odůvodněn, je nepřezkoumatelný a neodpovídá požadavkům § 266 odst. 2 OSŘ, protože soud opřel své závěry o jedinou listinu, aniž by vyhodnotil další rozhodné skutečnosti či zohlednil protichůdné důkazy. Oprávněný namítá, že soud ignoroval judikaturu Ústavního a Nejvyššího soudu o povinnosti vypořádat se se všemi důkazy a o povaze řízení o odkladu exekuce, které nemá sloužit k předjímání výsledku řízení o zastavení exekuce. Postup soudu proto považuje za nezákonný, nepřezkoumatelný a zasahující do práv účastníků, neboť byl vydán bez procesního prostoru k vyjádření. Z uvedených důvodů oprávněný(á) navrhuje odvolacímu soudu, aby napadené usnesení exekučního soudu změnil tak, že se usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 49 EXE 4288/2025-122 ze dne 5. prosince 2025 ruší a řízení se zastavuje.

3. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a odst. 1, 6 o. s. ř., aniž za tím účelem bylo nutno nařizovat jednání podle § 214 odst. 2 písm. c) a § 254 odst. 8 o. s. ř., a poté dospěl k závěru, že odvolání oprávněného je důvodné.

4. *Podle § 266 odst. 2 o. s. ř. i bez návrhu povinného může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268).*

Podle § 267 o. s. ř., právo k majetku, které nepřipouští výkon rozhodnutí, lze uplatnit vůči oprávněnému návrhem na vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí v řízení podle části třetí tohoto zákona.

Podle § 268 odst. 1 písm. f) o. s. ř., výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštět výkon rozhodnutí (§ 267).

Podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

5. S odkazem na výše uvedená zákonná ustanovení odvolací soud konstatuje, že rozhodnutí soudu prvního stupně o odkladu exekuce do doby rozhodnutí o zastavení exekuce v tomto případě není správné. Soud prvního stupně sice správně uzavřel, že i bez návrhu povinného lze exekuci odložit, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena. Jako důvod pro zastavení exekuce však v této věci odkázal na možné zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. soud prvního stupně spatřuje v tom, že třetí osoba odlišná od povinného (KARSIT s. r. o.) podala podnět na odklad a zastavení exekuce, neboť pověřený soudní exekutor postihl její majetek, který není ve vlastnictví povinného. Tato skutečnost vedla exekuční soud k závěru, že je možno předpokládat zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

6. Tento jeho právní závěr však dle odvolacího soudu není správný. Z výše uvedeného ustanovení § 267 o. s. ř. vyplývá, že právo k majetku, které nepřipouští exekuci lze uplatnit vůči oprávněnému žalobou na vyloučení tohoto majetku z exekuce, a to v řízení podle části třetí o. s. ř. Jedná se o tzv. vylučovací žalobu, která slouží právě k ochraně práv třetích osob, které tvrdí, že v průběhu exekuce je poškozen jejich majetek, nikoliv majetek povinného (s výjimkou manžela či manželky povinné/ho). S tím koresponduje i ustanovení § 268 odst. 1 písm. f) o. s. ř. dle kterého exekuce bude zastavena, jestliže bylo pravomocně rozhodnuto, že exekuce postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštět exekuci, a to právě v postupu podle § 267 o. s. ř. Z uvedeného tedy vyplývá, že je-li v exekuci poškozen majetek třetí osoby, musí se tato třetí osoba obligatorně domáhat ochrany svého práva pouze postupem podle § 267 o. s. ř., a teprve poté, co bude pravomocně rozhodnuto o vyloučení takto poškozeného majetku, může být exekuce zastavena podle § 268 odst. 1 písm. f) o. s. ř. Z toho plyne, že zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. z důvodu, že je poškozen majetek třetí osoby, nepřichází v úvahu.
7. Tento závěr odvolacího soudu neznamená, že by soud prvního stupně (soud exekuční), případně nemohl z podnětu třetí osoby exekuci opětovně odložit ve smyslu § 266 odst. 2 o. s. ř. To však platí jen za předpokladu, že bude mít za zjištěné, že tato třetí osoba uplatnila své právo postupem podle § 267 o. s. ř., tj. podala vylučovací žalobu a teprve na základě tohoto zjištění může eventuálně soud prvního stupně postupem podle § 266 odst. 2 o. s. ř. exekuci odložit do pravomocného skončení řízení o této vylučovací žalobě. V současné době však nelze exekuci odložit do doby rozhodnutí o zastavení exekuce, neboť rozhodoval-li by exekuční soud i o zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. na základě podnětu třetí osoby, který je konstruován tak, že exekutor postihl její majetek, který nepřipouští exekuci, pak z výše uvedeného vyplývá, že by exekuce z důvodu ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. nemohla být zastavena. Není v současné chvíli splněn předpoklad § 266 odst. 2 o. s. ř.
8. Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací soud postupoval podle § 220 odst. 1 o. s. ř. a usnesením soudu prvního stupně změnil tak, že exekuci specifikovanou co do způsobu provedení exekuce ve výroku usnesení soudu prvního stupně, do právní moci rozhodnutí soudu o částečném zastavení exekuce v rozsahu specifikovaných exekučních příkazů, neodložil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 237 odst. 1 písm. d o. s. ř.)

Praha 22. ledna 2026

Mgr. Martin Jachura
předseda senátu